

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primește. — Manuscrisuri nu se returnează.

INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele:

BIBLIOTECA DE ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf., Nax. Angonfeld & Emerio Lorenz, Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf., Anton Oppelich.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Julius Leopold (VII Erzsebet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

GAZETA iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 or., pe șase luni 12 or., pe trei luni 6 or.
N-rii de Duminecă 3 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.

Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etajul I.
Pe un an 20 or., pe șase luni 10 or., pe trei luni 5 or.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 or., pe 6 luni 12 or., pe trei luni 6 or. — Un exemplar 10 bani. — Așă abonamentele oșt și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 19.

Brașov, Joi 24 Ianuarie (6 Februarie).

1902.

Alianța fără termin.

Mâne va pleca arhiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului Austro-Ungariei, la Petersburg spre a face Țarului visita anunțată.

Din incidentul acesta se fac în presa străină tot felul de combinațiuni, și se vorbește chiar de schimbarea constelațiunii politice europene.

Se atribuie între altele arhiducei intențiunea de a pune la cale o alianță *ad hoc* a Austro-Ungariei cu Rusia pentru-ca ambele împărății să-și apere în comun interesele lor economice față cu tariful vamal german, ce le amenință de deopotrivă. Foile franceze știu să anuțe în legătură cu acesta, că arhiducele ar avea misiunea de a pregăti succesiva desfacere a Austro-Ungariei de tripla alianță și apropierea ei de Rusia și Franța.

Deși cu greu se poate admite, ca arhiducele Francisc Ferdinand să fi primit o astfel de misiune și cu toate că bine se știe, că scopul principal al visitei sale este de a mulțumi Țarului, pentru că l'a numit general de cavaleria rusesc, totuși combinațiunile amintite fac sânge rău în Germania, unde, cu totă încrederea ce se dă lealității monarhiei noastre, totuși este supraveghiată cu gelosia fie-care mișcare de sine stătătoare a acesteia, și mai ales când e vorba de vr'o apropiere față cu Rusia.

Presă germană din marele imperiu s'a ferit a da pe față neliniștea, ce i-o cauzază scrii și faime ca cele de sus, dăr pentru aceea cu atât mai mult s'a silit a arăta, că acele faime nu pot avea nici un temei și că caută să convingă publicul german, că printr'o apropiere parțială dintre monarhia noastră și imperiul Țarului nu se pot compromite legăturile austro-germane, ba că, din contră, ar fi chiar de dorit ca prin

visita moștenitorului tronului austro-ungar să se întărească înțelegerea austro-rusă cu privire la peninsula balcanică.

În categoria acestor nisuițe de a liniști opiniunea publică, este a se clasa și articolul, cel'a publicat de-lele aceste oficiosul „Berliner Neueste Nachrichten“ asupra naturii alianței austro-germane, articol, care este foarte remarcant.

Se susține în acest articol, că alianța dintre Germania și Austro-Ungaria nu e o alianță *ad hoc*, ca celelalte alianțe, ci și are rădăcina și baza ei istorică și politică și că prin urmare existența ei nu atâră de la existența triplei alianțe.

Cu alte cuvinte, Italia e a treia în alianță cu termin; decât o va părăsi rămâne și mai departe în picioare alianța austro-germană, care nu e încheiată pe termin și care „va oferi popórelor Europei încă ani nenumărați scut și apărare la opera lor de creațiuni culturale“.

Deodată se încăldesc éráși oficiosii germani foarte pentru alianța cu Austro-Ungaria. Care să fie motivul și cum vine, că acesta se întâmplă tocmai în ajunul visitei arhiducei austriac la Petersburg? Se poate că tot cestiunea tratatelor comerciale să preocupe pe conducătorii politice germane, dăr poate să fiă și altă cauza, că se pronunță atât de călduros pentru alianța „unică“ cu Austro-Ungaria.

Călătoria moștenitorului de tron la Petersburg o apreciază și „Post“ din Berlin într'un articol inspirat din cercurile guvernului „Post“ numescă ridicolă părerea, că arhiducele Francisc Ferdinand s'ar duce la Petersburg, ca să organizeze o alianță ruso-austriacă provisorie în contra tarifului vamal german și să pregătescă eșirea monarhiei austro-ungare din tripla alianță și alăturarea ei la alianța ruso-francesă. Membrii dinastiei de Habsburg

sunt alipiți cu trup și suflet de alianța cu Germania și nu este nici o cauză de a ne teme de călătoria arhiducei, fiind-că tocmai în urma acestei călătorii se desvóltă raporturi amicale între monarhie și Rusia. Și împératul german a considerat tot-deuna ca important, să stea în bune raporturi cu Rusia.

Din Petersburg se anunță, că arhiducele Francisc Ferdinand va sosi acolo Vineri. Regimentul 26 de dragoni, care poartă numele arhiducei, și-a trimis deja reprezentanții la Petersburg.

„Contopire“ Dăm mai jos conținutul discursului deputatului slovac Veselovsky pe care presa maghiară însași îl califică de moderat dîcînd, că în loc de a-se folosi de „tunetele“ (!) lui Lindner, Veselovsky s'a mulțumit „a cânta numai în flaut“ un cântec, care cu plăcere l'au ascultat „părinți patriei“. La declarațiunile lui Veselovsky a reflectat deputatul ugro-nist Holló. Ce a cerut Holló dela națiunile nemaghiare? Nici mai mult, nici mai puțin, decât „să se contopescă cu națiunea (maghiară) nu numai în limbă și rassă, ci și în comuniunea sentimentelor și gândirilor...“ A cerut adevă să ne facem peste noapte Maghiari în limbă, sentimente și gândiri „Trebue — continuă Holló — să creăm o comuniune intelectuală cu toate naționalitățile“... și „toleranța noastră (a Maghiarilor) nu-i permis să mergem până acolo, încât să renunțăm în țera acesta la hegemonia noastră națională.... Toți trebue să se contopescă în politica cea marea culturală, care vré să ducă înainte unitatea națională, desvoltarea puterilor naționale și vré să consolideze pe acest pământ stăpînirea națională maghiară“....

De vreți să ve fericiți așa-dăr, poftiți și intrați în bălcuiul din Peșta, unde să ve mărturisii de Maghiari și să ve contopiți cu Maghiarii „nu numai în limbă și rassă, ci și în comuniunea sentimentelor și gândirilor“... — cum face de pildă „Ioscuța“ din Șomcuta.

Kossuthiștii și naționalitățile.

„Egyelértés“ se ocupă în primul său dela 4 Febr. cu Naționalitățile. După-ce înșiră mulțime de absurdități, étă cum se exprimă despre naționalități: „Dacă națiunea maghiară n'ar fi făcut în 1868 fatala greșală de a crea legea naționalităților; decât națiunea maghiară ar fi urmat dela 1867 încóce consecuent o politică energetică îndreptată spre întărirea autorității statului maghiar față cu naționalitățile: ađi n'am fi acolo, ca să ađim în parlament isbucniri temerare și perfide, teorii absurde și pretensiuni aprópe obraznice. N'am fi ajuns acolo, ca în diferite ținuturi ale țării naționalitățile să se concentreze din nou, să ia poziție față cu Maghiarii și pe lângă utopii daco-române, panslave și pangermane, cu infocare pătimașe să se îmbrățișeze, să formeze o tabără aliată în contra statului maghiar. Nu vedem peste tot nici un rău în aceea, că naționalitățile au întrat în parlament. Ne place mult mai bine, decât luptătorii politici ai naționalităților pășesc pe față și în parlament își accentuează principiile și tendințele, decât să agiteze pe terenul pasivității, pe care față cu ele stăm ađi aprópe desarmați“... „E-s“ se ocupă apoi cu legea naționalităților pe care o califică de „absolut rea“ etc.

În camera magnaților contele Esterházy Janos a adresat o interpelație în cestiunea invasiunii jidovilor în Ungaria de nord. Ministrul președinte Szell Kalmam declară, că acțiunea pornită în interesul populațiunii din ținuturile superioare a dat rezultate. Guvernul nu este condus de cât de motive economice, nu confesionale. În părțile de sus se va organiza poliția de stat și se va revida legea domiciliului. La desbaterea legii despre casierile comitatense vorbește contra contele Zichy, Nandor, căruia îi răspunde Szell. Legea se votază.

Antisemitismul a început să se mîscă chiar și în Anglia. În „National Review“ scrie Eduard Drumont un articol antisemit. În același timp apără de un

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Impresii și amintiri.

I.

„Ai fost acasă de Crăciun, de sigur vei fi avut frumoșe impresii.—De ce nu le scrii?“

Așa mă întrebă unul din vechii și bunii mei prieteni.

De ce nu le scrii? La întrebarea asta, singur nu știu să răspund.

Sunt așa de agiamiu la scris. De câte ori vréu să scriu ceva, mă apucă frigurile primului debut, deși sunt vechiu „scriitor“.

În adevăr, decât recapitulez timpul de când am început să scriu, aflu, că sunt deja 16 ani, de când am scris primul foileton la „Gazeta Transilvaniei“. Era pasagiul atât de sugestiv relativ la Români din cartea lui Drumont „La France juive“.

De atunci am scris o lungă serie de foiletone, atât traduceri cât și originale, în „Gazeta“ și în alte diare mai ales de peste munți, și totuși, când e vorba să scriu

impresiile de Crăciun, mă cuprinde un fel de sfielă.

Ce bine ar fi, îmi dîc adesea-ori, decât ași avea numai o parte din îndrăsnéla tinerilor noștri foiletoniști, cari s'au înmulțit grozav în timpul din urmă și „pășesc“ și ei cu toupet de literatori, cu toate că la mulți din ei cunoștințele gramaticale și stilistice stau în proporție inversă cu îndrăsnéla lor.

M'ași număra încă între ómenii tineri, și totuși când mă gândesc, că pot face repriviri pe un sfert de secol, trebue să viu la convingerea, că tineréța mea a început să o cam bată bruma.

În adevăr, séra de Crăciun de pildă, n'am petrecut-o în casa părintescă de 28 de ani.

De cum m'au dat la școlă la 1873, eu tot printre străini la sərbătórea Nașcerii!

Unguri, Nemți, Români din țéră, fie-care cu obiceiurile lor, dăr cu impresiile primite la ađuul jalnicelor colinde din Chioar, nu se poate aseména nimica.

Și nu le-am ađuit aceste colinde de 28 de ani!

Crăciunul a căđut anul acesta, séu mai bine dîs anul trecut, într'o di de Marți. Decă plec din Brașov Duminecă, voiú sosi acasă tocmai în ajun. De ce să nu plec însă Sábmbătă? Se poate întâmpla, să scap unde-va trenul séu să am vr'un bucluc pe drum. De câte ori s'a întâmplat așa ceva. Apoi cum rămân eu cu séra de Crăciun?

Am plecat decă Sábmbătă séra cu trenul de opt. Am luat cu mine un mic geamantan și ca tovarăș de drum „Suevirile contimporane“ ale lui G. Sion. În cas, când n'ași avé cu cine să vorbesc, să am cu ce-mi alunga urtful.

În tren lume puțină. Eu am ajuns într'un compartiment cu o copilă cam de vre-o 13 ani, palidă și anemică. Ea aduse cu sine o boccea, aprópe cât densa de mare, pe care cu toate sforțările nu putea să o ridice pe polița destinată pentru bagaje. I-am ridicat-o eu. Mi-a mulțumit și apoi s'a culcat pe canapea și încurénd a adormit. Era obosită mititica.

La picioarele ei lásase pe canapea o altă bocceluța cu de-ale gurei. Sub sfóra, cu care era legată bocceluța, era vîrită o condicuța.

Împins de curiositatea, proprie ori căru redactor modern, întind mîna să ved ce condicuța e aceea?

Era condicuța de liber parcurs pentru linia Brașov, liberată pe numele unui șef de gară din Sécuime, ca să póta veni de câte-ori ar vré, să-și procure alimente și alte lucruri trebuincioșe casei.

Numele șefului era un nume românesc. Mititica mea companiônă era de sigur fiica șefului și eu călătoriam decă cu o Româncuța.

Pui condicuța la locul ei. Trenul se opresce într'o gară și domnișóra se deștéptă.

— Bună dimineța! — dîc eu.

— Nem tudok oláhul, răspunde ea.

M'am înșelat — gândiam în mine și urmez ungresce: „Nu ești d-ta domnișóra X?“

— Ba da, răspunde ea mirându-se, de unde i-am aflat numele.

— Apoi, tatăl d-tale, judecând după nume, trebue să fie Român.

— Da, el este Român.

— Și mama?

— Tot Româncă.

Englez, cu numele Bannister, o broșură sub titlu „*Anglia sub stăpânire jidovescă*“ Nu de mult deputatul conservator *Gibson Bowles* a ținut în parlament un discurs antisemit, în care i-a acuzat pe Jidovi, că acumulează cerealele și fac cămătărie de pâne. El începuse cu Josif din biblie și cu politica lui agrară și termină cu Josef Leiter din Chicago (cumnatul viceregelui din India) în cartierele de răsărit ale Londrei domnesce mare agitație printre muncitorii din pricina invasiunii jidovesci, mai ales fiindcă în urma acestei invasiunii, lipsa de locuințe crește.

Libertatea cuvântului

în parlamentul unghuresc.

II.

În aceeași ședință, în care a fost atacată libertatea cuvântului față de deputatul sas Lindner, s'a petrecut un alt atentat de felul acesta și mai grosolan față de „unicul democrat“ din dietă Vazsonyi-Weissfeld, alesul suburbiului Teresienstadt din Buda pesta.

De mult îi purtau Sâmbetele adversarii lui din celelalte partide și mai ales Hortovanyi și Rakovszky din partidul poporal. Programul nu și l'a desfășurat Vazsonyi în cameră. El pretinde, că a fost publicat și afișat pe colțurile stradelor. În loc de acesta însă „democratul“ din Teresienstadt a atacat și sbiciuit asupra clasei privilegiate maghiare și în deosebi clasa vechilor nemeși. Hortovanyi l'a luat aspru la răspundere din cauza acesta, imputându-i, că aruncă cu noroiu adus din „király utza“ în acea clasă istorică, căreia națiunea maghiară ar avea să-i mulțumescă existența sa. Vazsonyi i-a replicat foarte iritat dîcînd, că cei-ce susțin despre el lucruri de acestea, mințesc. A negat mai departe, că ar fi atacat nobilimea istorică maghiară; din contră el a stimat-o și cere a-se stima. A vorbit numai în contra nemeșimeii celei noue.

La întrebarea, că ce-i cu „bestiile culturale“, Vazsonyi a răspuns cam obraznic, ceea-ce pe lângă un incident personal între el și Rakovszky a ațîțat așa de mult spiritele adversarilor săi, încât nu l'au mai lăsat să vorbească și l'au huiduit formal afară din sală cu strigări neconținute de „ki vele!“ (Afară cu el!)

Încât pentru rolul de aji al nemeșimeii (gentry) el nu prea este de așa, ca să nu pătă fi blamat și de un Vazsonyi.

Dela 1867 totă arta de guvernare unghurescă consistă în aceea, ca nemeșimeea să aibă ce păpa. Răscum-

părarea pământului desdaunarea muncii iobăgesci, a dijei, legile de comasare, răscumpărarea regaliilor: toate au avut de scop să susțină nemeșimeea. Virilismul și autonomia comitatelor, cum a fost alcătuită până acum, a avut de țintă a da pâne acelor nemeși, cari nu mai încap în funcțiunile de stat sau n'au calificarea neapărat recerută. Comitatele au fost și sunt adevărate asiluri pentru familiile nemeșesci scăpătate.

Dice Hortovanyi, că „gentry“ au susținut țera și au mântuit naționalitatea maghiară. Dér bietul popor n'a susținut în sudorea feții sale și susține și aji nemeșimeea, n'a apărut și nu apără țera cu sângele său? Nemeșimeea se ține și aji indispensabilă pentru fericirea țării și reclamă mereu favoruri peste favoruri, excepțiunii peste excepțiuni, — și tot nu sunt indestulii, pier și se nimicesc vîdînd cu ochii.

Pentru ce? Pentru-că nu se mai potrivesc în epoca și timpul de față. Lumea tinde a scăpa aji de rămășițele timpurilor privilegiate. Vre ași păstra rólele sudorei sale pentru sine.

În privința acesta Vazsonyi pôte să aibă și multă dreptate... De aceea ura contra „unicului democrat“ din cameră are un fond mai adînc, decât disprețul față de persóna.

*

Îndată după scenele furtunose cu Vazsonyi cercurile dișe democratice din totă capitala unghară s'au întrunit la o consfătuire chibzuid. ce să întreprindă pentru a lua în apărare libertatea cuvântului și siguranța persónii deputaților de-opotrivă amenințată în parlamentul unghuresc. Au hotărît să convoce o mare adunare poporală pe Dumineca trecută, ceea-ce s'a și întîmplat, precum am anunțat deja. Întrunirea s'a ținut la orfeul „Somossy“, a fost lume multă compusă atât din democrați, cât și de social-democrați și după-ce s'au făcut ovațiuni lui Vazsonyi s'a protestat contra terorismului celor din dietă și s'a constatat din nou, că în Ungaria există în adevăr și în timpul de față o domnire de clasă, meetingul a votat următoarea rezoluțiune:

„Adunarea poporală întrunită la 2 Februarie 1902 ia cu indignare la cunoscință, că în parlament s'a vătîmat în mod violent libertatea cuvântului; adunarea poporală este convinsă, că numai sufragiul universal pôte crea o adevărată reprezentatiune a poporului și pôte asigura reprezentanților lui esercițiul neturburat și deplin al drepturilor lor. Adunarea declară, că din parte-i este gata de a apăra libertatea cuvântului în parlament. Totodată provocă pe deputatul Dr. Vilhelm Vazsonyi, care a fost vătîmat în libertatea cuvântului său, ca în esercițiul dato-

riei sale ca deputat să nu se plece dinaintea terorismului“.

Aplause nesfîrșite au salutat acesta propunere, care s'a și primit cu unanimitate.

Centenarul lui Heliade.

Deși timpul nu favoriza de loc frumoasă sărbătoare, totuși Duminică încă de la orele 1, un numeros public staționa pe bulevardul Academiei. În fața statuei marelui bărbat, mulțimea era așa de numeroasă, că cu greu de mai puteai străbate până acolo.

Tôte școlile din Bucuresci ținuse să ia parte la serbare.

O mică tribună, ridicată în fața statuei, era frumos împodobită cu brați și stindarde, ér împrejurul ei erau depuse corone: Adunarea deputaților, Senatul, partidul Conservator, Ministrul cultelor și instrucțiunii publice, Liga Culturală, Academia Română, Soc. Tinerimea Română, școla primară de băeți No. 19, care poartă numele marelui patriot, Teatrul Național, etc., etc.

Cu organizarea serbarei a fost însărcinat un comitet, care a fost compus din d-nii: Ferekide, președintele camerei, general Tell, M. Sihlén, Dem. Laurian, Em. Porumbaru și C. Boerescu. De asemenea au luat parte la această serbare în mod oficial: Corpurile Legiuitoare, diferitele autorități, Universitatea, Ministrul instrucțiunii, Școlile secundare, etc.

La orele 2 încep cuvîntările. Cel dintâi care vorbește este d-l Gr. Tocilescu, care după ce arată importanța serbarei, vorbește apoi de neperitórele merite ale marelui bărbat.

După d-sa ia cuvîntul d-l Adamescu, secretar general al ministerului de instrucție, apoi d-l Procopie Dumitrescu, primarul Capitalei, și în urmă studentul Orănescu. Toți au lăudat pe acela, care astă-ji nu mai este, dér ale cărui opere, ale cărui fapte vor trăi pe vecinicie și care trebuie să serve de exemplu tuturor Românilor.

După aceea d-nii Polichroniadi și Obedenaru citesc nisce versuri de ocazie.

În sunetul fanfarei liceului Mihai-Bravul, se termină la ora 3 această frumoasă și patriotică serbare.

*

Centenarul ilustrului bărbat a fost sărbătorit și la Teatrul Național prin reprezentarea poemei dramatice a d-lui B. P. Hasdeu, intitulată „*Răsvan și Vidra*“.

Publicul a făcut adevărate ovațiuni artiștilor pentru modul cum și-au interpretat rolurile, cum și d-lui Sihleanu, directorul Teatrului, pentru alegerea ce a făcut în reprezentarea piesei „*Răsvan și Vidra*“.

Între acte d-na Romanescu a declamat, cu talentul ce o caracterizează „Sburătorul“ de I. Heliade-Rădulescu.

Serbarea s'a încheiat prin recitarea de către d. Notara, a unei improvisații de d-l Haralamb G. Lecca, intitulată: „*Lui Heliade*“.

Din dieta unghară.

Discursul lui Veselovsky.

Veselovsky Francisc: Maiestatea Sa regele și-a fost exprimat dorința, ca alegerile trecute dietale să fie libere și curate (mişcare). Guvernul a urmat dorința regelui, ordonând alegeri libere și veghiînd după putință, ca să se și eșecute acest ordin. Oratorul și soții lui au de a mulțumi acestei dorințe a regelui și atitudinii legale a guvernului, că au putut fi aleși (Voci în drépta: Din păcate!) Esprimăm omagiile noastre față cu regele și mulțumirile noastre față cu guvernul.

Rakovsky Istvan: Era dator să facă așa!

Veselovsky: Da, era dator cu atât mai virtos, cu cât în Ungaria de nord până acuma nu se pomeniau alegeri libere. (Aprobări în stînga, contradicții în drépta.)

Președintele se vede silit a observa, că alegerile libere nu au fost efluxul unui favor regesc, ci o datorie legală superioară oricărei voințe individuale, fie chiar și cea mai înaltă.

Veselovsky: Recomandă atențiunii guvernului persecuțiile, ce s'au pus la cale acum după alegeri în Ungaria de nord.

Rakovsky: Așa este. (Haritate în drépta.)

Veselovsky: Din cauza numărului mic n'am luat parte la discuțiunea adresei (Voci: Câți sunteți? Cine sunteți?) Suntem deputați din Ungaria: patru Slovaci și un Sîrb (Sgomot).

Președintele: Cere liniște.

Veselovsky: Am găsit de cuvîntă a lua cuvîntul la dezbateră budgetului și cu această ocaziune să ne dezvoltăm principiile.

Noi suntem aderenții unității, indivisibilității și a independenței patriei (Aprobări în stînga extremă). Dăcă va fi posibil și când vom dispune de forțele, ca să avem independența deplină, Slovacii o vor cere acesta. În principiu sunt aderenții unei asemenea independențe, dér actualmente ținînd socotela de împrejurări, stau pe basa creată de Deak.

Principiul unității politice a națiunii unghare îl admit așa, cum este formulat în articolul XLIV din 1868. Pe lângă menținerea principiilor egalității depline de drept, a libertății și frățietății, Maghiarilor li-se cuvine rolul conducător, întăietatea și preponderanța, din cauză, că au o situație centrală și atât după număr, cât și după cultură și starea economică sunt mai tari.

Lengyel Zoltan: Dér trecutul istoric?

— Dér d-ta?

— „Nem tudok olahul“.

Am întîlnit odată în Sătmariu un birtaș, care purta ominusul nume de Óvári, și care spunea, că e Român, fără să știe o bóbă românesce. Acela știe însă în mod papagalicesc cel puțin rugăciunile. De asemenea am întîlnit aici în Brașov un eunic de croitor înaintea de asta cu vr'o opt ani, care în timp ce eu făceam proba pantalonilor, ce mi-i adusesse dela stăpînul său, mi-a recitat cu accent unghuresc, ce e drept, dér mi-a recitat „Tatăl nostru“ și „Creșul“. De sigur și d-șora va fi din categoria acelor Români, pe cari numai biserica și rugăciunile îi mai lăgă într'un mod destul de șubred de națiunea română, gîndiam eu, și o cercetai mai departe:

— Dér rugăciunile le știi de sigur românesce?

— Nu le știu, Domnule!

— Ți-ar plăce să știi măcar „Tatăl nostru“?

— Da.

— D-ta mergi pe linia Odorheiului, unde ne despărțim?

— La Sighișóra.

— Ei bine, până la Sighișóra avem timp de ajuns. Eu te voi învăța Tatăl nostru și când vei sosi acasă vei spune tatei: „Tată, un „baci“ cu care am călătorit împreună, m'a învățat să dîc „Tatăl nostru“, în „limba d-tale“. Să veđi ce va dîce?

Mé gîndiam la necunoscutul Român, pe care mediul, în care trăiesce, l'a făcut să-și uite de datoră de a-și crește copiii în limba sa și-mi sbura prin minte, ce a scris odată Barițiu despre un Român, care de origine din opincă, se avîntase la posturi înalte și se căsătorise într'o familie maghiară din Clușiu, unde limbă românescă nu se auđia nici-odată. Sărmanul Român, ca să-și astîmpere dorul, eșia sub pretext de plimbare în Țile de țîrg afară de bariera orașului, ca să pótă vorbi cu femeile și cu ómenii, cari aduceau la Clușiu mărfurile lor rustice la vîndare.

Óre Românul meu, șef de gară, ce va dîce, când îi va întra copila în casă cu rugăciunea românescă pe buze?

Óri: va fi și el dintre aceia, cari în urma evoluției în maghiarisare va fi ajuns

la punctul, unde omul pierdîndu-și chiar rușinea, desminte legile naturii și se gloriează în foro cu calitatea sa de vîndător de neam?...

Întreaceea însă trenul se opri din nou și alți pasageri ne populară compartimentul. Nu mi-a mai fost posibil să fac școlă catehetică ambulată cu simpatica copilă. Am făcut însă alt-ceva. Am întrebato, dăcă primesce să-i scriu pe o filă de hîrtie cu ortografie maghiară „Tatăl nostru“ românesc?

— Primesc — îmi răspunde copila.

— Și ai să-l și înveți?

— Da.

Ne-am despărțit la Sighișóra.

*

Când călătoresc ziua, nu pot sedé un minut măcar în compartiment.

Stau la ferestra coridorului și contemplez regiunea, orașele, satele, tipurile de ómeni.

Nóptea, dăcă sunt singur, îmi alung urfîtul cu câte o carte tipărită cu litere mari, alésă anume ca să fiă potrivélă între litere și lumina slabă și tremurătoare a trenului.

Cînd mai este cine-va în compartiment, care să fie cât de cât mai desghetat la vorbă, cu plăcere îl angajez la o conversație ușoră sau la o discuțiune, după felul și cultura omului.

Multă esperiență pôte face cineva pe calea acesta.

Dela Sighișóra îmi veni un nou pasager în compartiment, care până aci era în compartiment vecin.

— Îmi dați voie?

— Aha, — dîc eu — asta-i din România, căci numai acolo se întrebuintează cuvîntul „voie“ în loc de „permisiune“, pe cînd în Transilvania, sub voie se înțelege plăcerea.

În Transilvania, cînd dîce cine-va: „Am voie să înveț“, înseamnă, că „am plăcere să înveț“, pe cînd în România se înțelege, că „am permisiune să înveț“.

Din cauza diferenței semasiologice a acestor două cuvinte, réu a pățit-o odată un călător, care trecînd în România, voia să ducă cu sine și o cutie de tutun. „N'ai voie să treci tutunul“ — îi observă vameșul. „Cum nu, d-le, am voie“. — „Ba n'ai voie!“ „Dór mai bine voiú ști eu

Veslovsky: Și trecutul istoric. De aici urmăm, că în legislație, în guvernul central și în dicasteriile supreme juridice și administrative, se se întrebunțeze exclusiv limba maghiară. (Sgomot. Președintele sună). *In interesul existenței, cultivării și dezvoltării popoarelor nemaghiare din Ungaria, ei cer, ca limba acestor popoare în ținuturile, pe unde locuiesc în masse, să o poată întrebuința în toate școlile până la universitate* (Sgomot. Contrașicrii), la comune, orașe, comitate, în diferitele deregătorii, în biserici, la judecătorii și municipii. *Aceste drepturi le pretindem noi Nemaghiarii pe baza dreptului natural, divin și legal.* (Contrașicrii și mare sgomot. Președintele sună de repetite-ori). *Pretindem aceste drepturi pe baza legii naționalităților, a artic. XLIV din 1868.*

Rakosi Victor: O să revidăm legea. Aceea este cea mai fatală lege!

Veslovsky: Neglijarea limbei disgustă pe popor, îl sărăcesce și-l ruinează. Astfel se explică emigrarea Slovacilor în America. (Mare sgomot).

Rakosi Victor: În America învață englezesce, aici însă nu învață unguresce, fiindcă nu-i lăsați D-vóstră.

Veslovsky: Slovaci își iubesc țera din totă inima. Dér în cele din urmă neglijarea spirituală, disprețul, la care este espus... (Sgomot. Nu-i adevărat).

Președintele: Rogă pe orator să nu întebunțeze astfel de espresiuni, din cari ar reeși, că în această patrie vre-o naționalitate ar fi disprețuită, căci asemenea lucruri contribue, în contra regulamentului dietei, la provocarea unor iritațiuni contra naționalităților.

Veslovsky: Poporul slovac în America se bucură de libertăți însemnate. Dovadă pentru acesta sunt școlile, bisericile și eminenta lor organizațiune...

Rakosi Victor: Da, cu banii rusesci.

Kubinyi György: Și apoi vă trimiteți copiii în Boemia.

Veslovsky: Slovaci în America se pot folosi ori unde în cea mai mare libertate de limba lor. (Strigăte: Dér în Ungaria nu? O voce: Pe semne ești agent de emigrare).

Rakosi Victor: A doua generație nu vor mai fi Slovaci, ci Englesi.

Veslovsky: În congregațiunile comitatense limba slovacă este interzisă. (Sgomot. Președintele sună). Esecutarea legii de naționalitate ar fi în folosul păcei, ér eu cerând această esecutare, cred, că fac un serviciu patriei.

Trecând la situația economică relevăză necesitatea îmbunătățirii sorții claselor sărace. După părerea sa ar trebui introdus impositul progresiv. (Aprobări în stânga extremă) pe marea proprietate, pe întreprinderile mari, pe industria mare și pe capitalul mare.

Cere sufragiul universal cu vot secret pe comune, apoi libertatea întruniri-

décă am voie séu nu". — „Ba mai bine séiu eu, căci regulamentul nu dă voie". — „Ba am voie". „Ba n'ai voie".

Va să dică: „Imi dați voie d-le?"

— Poftim, poftim! — De unde veniți?

— Din România.

— Din ce oraș?

— Bârlad.

— Tot mai sunt jidovi mulți în Bêrlad?

— E hej, sunt vr'o dece mii.

— Și unde te duci?

— Mă duc acasă de Crăciun.

Domnul era un tînăr diplomat al școlii de agronomie dela Ferestreu, decâtă nu mă înșel, care făcuse practică cât-va timp la o moșie a cunoscutului patriot Sava Șomănescu, ér actualmente era econom séu profesor de agronomie la școla normală (preparandia) din Bêrlad, post sistemizat anul acesta școlar. Originar din Transilvania, de pe lângă Turda, venia acum acasă de Crăciun.

Delaletea.

lor, libertatea cuvântului și a presei. Cere ștergerea virilismului și instrucția gratuită (Voci: În limba maghiară!) atât la școlile primare și secundare, cât și la universitate.

La acordarea titlurilor de nobili recomandă o mai mare precauțiune, fiindcă s'au acordat asemenea titluri la nevrednici și poporul s'a scandalizat. Să nu se mai creeze fideicomise și când va fi ocașiunea favorabilă, să se libereze pământul legat și să se împartă la agricultori. Serviciul militar să fie de 2 ani și să se facă pregătirile pentru transformarea armatei permanente în sistem de miliție. Cere autonomia deplină a Catholicilor, conform spiritului timpului. Reforma administrativă trebuie realizată de urgență. Înainte de toate însă trebuie șters virilismul. Notarii, medicii comunali, de cerc și comitatensi, precum și ori-ce funcționari politici să fie escluși din reprezentanțele municipale. (Aprobări în stânga extremă. Contrașicrii în drépta și stânga).

Drepturile municipalităților trebuie lărgite, dér pentru restrângerea arbitrarității, să se introducă tribunalul administrativ. Trebuie făcută o lege specială pentru abuzurile funcționarilor administrativi. Familiile de prin comitate trăsesc rău împreună din cauza divergențelor politice, naționale, religioase și confesionale. Și cu toate acestea în iubirea de patrie cu toții ar trebui să fim uniți. — Nu primesce budgetul.

Acțiunea Olandei.

Precum am semnalat éri, ministru-președinte olandes *Kuyper* a declarat corespondentului unui diar parisian, că guvernul Olandei n'a primit încă nici un răspuns dela guvernul frances la nota, ce a adresat'o acestuia. *Kuyper* a mai adaus, că actualmente se pot accepta speranțele cele mai bune.

Étă acum ce spune o telegramă din *Haga* dela 3 Februarie n.:

În prima ședință a camerei de ađi guvernul a fost interpelat, că pôte să dea lămuriri dsspre cuprinsul notei, ce a adresat'o guvernului britanic și despre răspunsul la acea notă? Ministrul de esterne br. *Lynden* a declarat în răspunsul séu, că *răspunsul Englițerei se află deja în posesiunea guvernului olandes*. Conținutul lui însă nu pôte să se publice în acest moment, fiindcă guvernul britanic a pretins, ca *publicarea să se facă de-odată* în Olanda și în Englițera. Cele două guverne tractéză acum despre terminul publicării. Guvernul olandes va publica ađi mâne o carte galbenă.

Tot din *Haga* se telegraféză, că ambasadorul engles *Howard* a încunosciintat confidential pe guvernul olandes, că *Englițera nu va trata cu Krüger și Leyds*. Dêcă Burii vréu pacea, atunci tratările asupra ei să le începă generalii burii.

În același timp lui „*Morning Post*“ i-se anunță din Bruxella, că Burii din Olanda au ținut un consiliu presidat de Krüger și au hotărît, că nu vor primi decât o pace, care va garanta statelor bure *deplina independență*.

Ce fel de opinii domnesc însă în Englițera? În Londra nimeni nu crede, că încheierea păcii ar fi posibilă, deși pressa buro-filă sprijinesce acțiunea Olandei. E sigur, că guvernul lordului *Salisbury* s'a pus în contact cu *Kitchener* întrebându-l decâtă e necesar, ca o misiune olandesă să mérégă în Africa-de-Sud și să convingă pe comandantii burii, că continuarea rezistenței e zadarnică. Pasul acesta e considerat la Londra ca absolut de prisos și greșit.

De altă parte Anglia nu e de loc dispusă a face Burilor concesii ca bună óră respectarea independenței, pe care o cer Krüger, Fischer și Wolmarans ca preț al păcii.

Cestiunea păcii rămâne așa-dér o problemă grea de rezolvat și aprópe nu sunt speranțe, ca ea să fie rezolvată eurénd și bine.

SCIRILE DILEI.

23 Ianuarie v.

Alegerea din Gherla. Éri a avut loc alegerea de deputat în Gherla. Erau doi candidați *Gajzágo* Ferencz, membru la curtea de apel în pensiune și contele *Karácsoni* Aladar, mare proprietar. Pe la órele 11 a. m. *Gajzágo* și-a revocat candidatura, în urma căreia contele *Karácsonyi* a fost declarat ales cu unanimitate.

„Ruinul total al Ciangăilor din Săcele“. Sub acest titlu „M. P.“ scrie următoarele: „Săcelele sunt o mică insulă a maghiarismului. (!) Ei sunt încunjuțați de oceanul Românilor și Sașilor, ér poporul ciangău patriotic, harnic și sîrguitor se ruinează încetul cu încetul, sărăcesce și emigréză în România, unde își perde terenul de sub picioare și este absorbit de masele române. Este o datorie națională dê a-i salva pe Ciangăi, cari prin atâtea calamități și suferințe și-au păstrat limba și alipirea cătră noi. Învătătorul din Săcele, *Gyurka Jozsef*, a expus într'un memoriu mijlócele, pe cari ar trebui să le întrebuințăm spre salvarea Ciangăilor și a trimis acest memoriu camerei deputaților, ministeriilor și fișpanului Brașovului. — Ce să mai facă pentru Ciangăi? Dór să voteze din budgetul statului o pensie viageră de câte 600 coróne, cel puțin, pe an pentru fie-care cap de familie. Să dîcem, că sunt 5000 de capi de familie—fac 3 milioane de coróne. N'ar fi tocmai mult și Ciangăii ar fi salvați pentru vecie! — Ne mirăm însă de unde vin văicărările acestea că pier. Cum pôte să piară un popor, decâtă e harnic, sîrguincios și patriotic și avénd în același timp tot sprîjinul statului?..

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat dela dómna *Maria Pruncu* și *Elena Boltres* ca fiice și dela d-l *G. Orghidan* ca nepot **100 Lei** întru amintirea de veci a rēposatei dómne *Elena George Ioan*. Primescă pioșii donatori cele mai vii mulțămite. *Direcțiunea școlilor gr. or. din Brașov.*

În fața curții cu jurați din Clușiú s'a început éri, în 4 Februarie, procesul contra locuitorilor din Mărgău Gh. Bradu, *Petre Miluț*, *Simion Bălaș* și *Bocu Onuț*, acusați, că ar fi plătit pe *Păne Onuț* să atenteze la viața notarului din Mărgău, *Siko Kanut*. Acest notar era din cale afară aspru față cu poporul, fi pedepsia și amen-da pe ómeni de le eșia sufletul din óse. Notarul a fost denunțat și s'a pornit contra lui cercetare disciplinară, fără rezultat. Atunci ómenii au trimis o deputație la ministrul de interne, cerénd să-i scape de acest notar. Tóte au fost înzadar. În cele din urmă s'au făcut trei atentate contra vieții lui. *Păne Onuț*, după cum singur a mărturisit, a împușcat asupra notarului în 3 rânduri fără să-l nimerescă. El acusă pe susnumiții patru ómeni, că ei ar fi autorii morali ai atentatelor, ómenii tăgăduesc. Resultatul procesului încă nu e cunoscut.

Avis. Clienții repausatului Alesiu Pop fost avocat în Clușiú, sunt rugați ca pentru luarea în primire a actelor, eventual pentru alte dispozițiuni să se adreseze cătră subscrisul, care este numit. curator — *Dr. Georgiu Ilea*, Clușiú (Deak Ferencz u. nr. 18.)

Conferența istorică. Societatea „Muzeul transilvan“ (*Erdélyi Muzeum-Egylet*) secția filosofică-filologică și istorică anunță pe ziua de 9 Februarie conferențe publice ce se vor ținé în sala festivă a primăriei din Clușiú. Între conferențieri vedem fișgurând în primul loc pe *Dr. Moldován Gergely* o cu conferență anunțată sub titlul: „*Az olah katona telki világa*“ (Psichicul soldatului valah).

Diarist deportat la Siberia. *Amphiteatrov*, unul din principalii redactori ai diarului „*Rosija*“ din Petersburg, a fost deportat de curénd la Irkutk în Siberia. Motívlul acestei deportări a fost un articol în care se critica familia imperială rusescă.

Diarul „*Rosija*“ a fost suspendat tot-odată pentru timp nedeterminat.

Printi duelgii. Principele moștenitor Danilo de Muntenegru s'a bătut de curénd în duel cu fratele séu mai mic printul Mirko. Duelul ar fi fost motivat de faptul, că printul Mirko ridiculasase pe femeia fratelui séu Danilo, o prințesă de Mecklenburg. Printul Danilo a primit o rană ușóră.

Catastrofa minieră. Dilele trecute s'a produs o esplosiune într'o mină aprópe de Coahuil (Mexic). În momentul esplosiunii se aflau în mină 165 lucrători. Până acum au fost scóse 65 cadavre.

Statistică. Din ultimile date statistice se pôte constata, că în Ungaria în fie-care an câte 8—9000 mame nasc gemeni. Câte 3 copii nasc pe an aprópe 100 de mame. Câte 4 copii au născut în ultimii 10 ani numai 13 mame.

Mulțămită.

Subscriși venim a da espresiune adéncei nóstre recunoscínțe față cu acele prea stimate persóne și corporațiuni, cari au binevoit a lua parte la durerea, de care a fost pētrunsă inima nóstră din incidentul trecerei la cele eterne a iubitei nóstre mame și bunice *Elena G. Ioan*, născută *Nicolau*, parte esprimându-și condolențele lor verbal séu în scris, parte întovărășind pe scumpa decedată la ultimul loc de odihnă, în ziua de 20 l. c.

În deosebi ne simțim datorii a aduce profundele nóstre mulțămite Onoratului Comitet al „Reuniunii femeilor române din Brașov pentru ajutorarea copilelor sărace și orfane“, care a binevoit a lua parte în corpore la înmormântarea președintei de odinióră a Reuniunii și tot-odată a binevoit a depune o prea frumoasă corónă pe sicriul prea iubitei rēposate; tot ast-fel și Onoratului Comitet al „Reuniunii pentru ajutorarea vėduvelor române din Brașov și Săcele“, care de asemenea a ținut să fie reprezentat la înmormântare printr'o deputațiune.

Brașov, Ianuarie 1902.

Maria de Pruncu, Elena Dr. Boltres, George Orgidan.

ULTIME SCIRI.

Londra, 4 Februarie. Guvernul olandes ține o conferență cu scop de-a cere guvernului britanic să-i permită a-se pune în contact cu *Steyn* și *Schalk-Burgher* și să-i îndemne a stărui pe lângă Burii de-a renunța la condiția independenței. — Unul din diarele olandese scrie, că ministru-președinte olandes *Kuyper* a cădut victima unei mistificațiuni.

Petersburg, 4 Februarie. Între China și Japonia a izbucnit un conflict sângerós de graniță. O trupă de 2000 chinesi, armată iregulară, a pētruns în Coreea de vest jefuind orașele. Locuitorii fug, ér viceregii cer ajutor militar.

Cura băilor de burueni depurative „Dinșoreanu“ Ploes-ci. Cu această cură ușóră de aplicat și de urmat se pôte restabili ori-ce suferind, de ori-ce bólă, în ori-ce timp al anului, fără témă de rēcélă. La bólele de cancer, tuberculosă, epilepsie, hemoroide, paralisie totală séu parțială, hemiplegie, etc. fac angajamente garantate pentru restabilirea sănătății. Cei cari se pot acomoda în locuința lor, se pot curarisi singuri acasă, după o instrucție specială bólei cerută de suferind. Consultul prin corespondență fără instrucție e gratuit, asemenea e gratuită și instrucția pentru cei ce vor dovedi, că sunt săraci fără mijlóce. La casuri grave, unde mórtea ar amenința viața, și medicina nu mai pôte da ajutorul dorit, pentru salvarea celui în pericol mă pôte chema ori-cine telegrafic. *Dinșoreanu*, physiolog-hidropat.

Proprietar: Dr. Aurel Muresianu. Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:
(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandație.)

„Clupe de repaus“ de Sorcovă. Un volum elegant, care p^ota ocupa loc pe masa orⁱ-cărui salon. Prețul 2 corone (Pentru România 2 Lei 50 bani) porto extra. Credem a fi de prisos a mai recomanda în special această nouă apariție literară. În acest volum găsim un limbaj^u frumos românesc și niște povestiri scrise cu at^uta spirit, înc^ut cartea odată luată în mână, nu o mai pui jos, până nu ai cetit^o totă. Se p^ote procura la Tipografia A. Mureșianu pe lângă trimiterea prețului indicat plus 20 bani porto.

„Supplex Libellus Valachorum“, memoriul prezentat împ^{er}atului Leopold II. de c^utră episcopii Bob și Adamovici în numele poporului român din Transilvania la anul 1791. Textul original latinesc și alături de acesta traducerea românească făcută de profesorul Dr. E. Dⁱianu, Sibiu, „Tipografia“ societate pe acțiuni. Un exemplar broșat costă 1 coronă (plus 5 bani porto). Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“.

„Carnetul Roșu“, o interesantă novelă nihilistă, tradusă din germană de Moșul O broșură de 104 pagini, format octav mic. Broșura oferă o lectură ușoră și distractivă. — „Moșul“ e cunoscut cetitorilor noștri din număr^osele sale lucrări publicate în foiața diarului nostru. Preț^ul cu posta 60 bani.

Sz. 13146—1901.

tlkv.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY KIVONAT.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirr^e teszi, hogy „Furnica“ takarékpénztár végrehajtónak Streza George végrehajtást szennvedő elleni 244 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő dridif határában fekvő a dridif 120 számú tjkvben Streza George és neje Tatónnu Anna, Streza George lui Petru és Streza Petru lui Petru nevén álló A + 256/2 hrsz ingatlanra 351 kor. 269, 270 „ „ 337 „ 395 „ „ 14 „ 1199. 1201 „ „ 55 „ 1560 „ „ 8 „ 1624 „ „ 9 „ 1831 „ „ 40 „ 2095 „ „ 10 „ 2155 „ „ 27 „ 2378/2, 2379 „ „ 6 „ 2809 „ „ 4 „ 3235/2 „ „ 21 „ 3773 „ „ 1 „ 3870 „ „ 14 „ 3925 „ „ 10 „ 4574 „ „ 3 „ 4933 „ „ 27 „ 6058 „ „ 11 „

ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902 évi Február hó 19-ik napján délelőtt 9 órakor a Dridif közságben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt atszolgáltatni.

Keit Fogarason, 1901 évi november hó 21-ik napján.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság

Schupiter.
kir. aljbiró.

400.1—1

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 Februarie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	119.80
Renta de corone ung. 4%	97.25
Impr. cáil. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.50
Impr. cáil. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.50
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonuri rurale ungare 4%	95.65
Bonuri rurale croate-slavone	95.50
Impr. ung. cu premii	185.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	155.25
Renta de argint austr.	101.05
Renta de hârtie austr.	100.90
Renta de aur austr.	120.80
Losuri din 1860.	148.25
Acții de-ale Băncii austro-ungară	16.45
Acții de-ale Băncii ung. de credit	697.—
Acții de-ale Băncii austr. de credit	679.25

Napoleondori	119.05
Mărci imperiale germane	117.17 1/2
London vista	239.47 1/2
Paris vista	95.37 1/2
Rente de corone austr. 4%	98.05
Note italiene	93.50

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Februarie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.94	Vând.	18.98
Argint român.	18.80	„	18.84
Napoleond'ori.	19.—	„	19.04
Galbeni	11.34	„	11.40
Ruble Rusesci	127.—	„	128.—
Mărci germane	58.50	„	—
Lire turcesci	10.72	„	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.—	„	101.—

Nr. 495—1902.

PUBLICAȚIUNE.

La 18 Februarie 1902 înainte de am^edi la 10 ore se va ține licitație cu oferte spre a se da în antreprisă lucrările pentru prelungirea drumului din Stófene în lungime de 1020 metri cu preț^ul proiectat de 2044 cor.

Condițiunile mai detaiate pot fi luate în vedere până la ziua licitațiunei la oficiul economic orășenesc în orele de oficiu a. m.

Brașov, 28 Ianuarie 1902.

401.2—2.

Maistratul orășenesc.

„BUNA“, însoțire de credit și depuneri în Feleacul săsesc.

CONVOCARE.

Domniⁱ membriⁱ ai însoțirii de credit și depuneri „BUNA“ se invită conform §. 33 din statute la a

V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Feleacul săsesc la 3 Martie st. n. a. c. la 10 ore a. m. în sediul însoțirii pe lângă următorul

Program:

1. Raportul direcțiunei și comitetului de inspecțiune.
2. Decisiune asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat, precum și darea absolutului.
3. Exmiterea a 2 membriⁱ pentru verificarea procesului verbal al acestei adunări.
4. Eventuale propuneri.

Din ședința Direcțiunei „Buna“, însoțire de credit și depuneri, ținută în

Feleacul săsesc, la 29 Ianuarie 1902.

Direcțiunea.

Contul Bilanțului cu 31 Decemvrie 1901.

A C T I V E:		Cor.	fil.	P A S I V E:		Cor.	fil.
1. Cassa în num ^{er} ar		236	21	1. Părți fundamentale		4513	49
2. Cambii de bancă		13419	—	2. Depuneri:			
3. Imprumuturi pe obligațiuni		1258	—	a) de ale fond. de rezervă C.	387.88	fil.	
4. Mobiliar	Cor. 105.80 fil.			b) de ale fondului cultural	25.22	„	
	după amortisare de 20% „ 52.88 „	52	92	c) de ale privaților	2948.63	„	3361.73
5. Interese transitoare la reescompt		103	02	3. Reescompt		6510	—
				4. Dividenda neridicată		15	05
		15069	15	5. Interese transitoare		238	83
				6. Profit curat		430	05
						15069	15

Profite și perderi.

E Ș I T E:		Cor.	fil.	Î N T R A T E:		Cor.	fil.
1. Interese:				1. Interese la obligațiuni și cambii de bancă	Cor. 933.98 fil.		
a) la reescompt	Cor. 346.24 fil.			2. Interese de întârziere	„ 41.91 „	975	89
b) capitalisate la depuneri	„ 169.81 „	518	01	3. Provisiuni		293	26
c) la depuneri ridicate	„ 1.96 „			4. Taxa de înscriere și diverse		123	50
2. Amortisare:							
a) din mobiliar 20%	Cor. 52.88 fil.						
b) din speșele de fundare	„ 87.84 „	140	72				
3 Contribuțiuni:							
a) erariale și comunale	Cor. 118.79 fil.						
b) 10% dare la interese dela depun.	„ 20.84 „	139	63				
4. Chiria		24	—				
5. Speșe diverse		140	24				
6. Profit curat		430	05				
		1392	65			1392	65

Feleacul săsesc, la 31 Decemvrie 1901.

Mihail Baciu m. p.,
președinte.

Todoran Stefan m. p.,
cassar.

Direcțiunea:

Ioan Mathe m. p. Simion Moldovan m. p. Ioan Morariu m. p. Dimitrie Mercan m. p. Aurel Hatos m. p.

Subsemnatul comitet de revisiune esaminând conturile prezente le am aflat în deplină ordine.

Feleacul săsesc, la 25 Ianuarie 1902.

Augustin Chereșteș m. p.

Ioan Grecu m. p.

Francisc Brad m. p.